

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.IV.30.224/2022/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Faragó Máté ügyvéd (cím1)

Az alperesek:

alperes1 (cím2) I. rendű

alperes2 (cím3) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Imre Ügyvédi Iroda (cím4, ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd) I. rendűért

Dr. Szakács Tamás kamarai jogtanácsos (cím3) II. rendűért

A per tárgya:

Referenciaadat törlése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 10.Pf.20.066/2028/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Dunakeszi Járásbíróság 1.P.20.741/2021/28.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet – az eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően – részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a II. rendű

alperest a Központi Hitelinformációs Rendszerből az szám1 és az szám2 számon nyilvántartott szerződések tárgyában a központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény 8. § (1) bekezdése alapján nyilvántartott referenciaadatok törlésére, az I. rendű alperest ennek tűrésére kötelezi. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyja.

A peres felek nem kötelesek perköltség megtérítésére.

A le nem rótt, összesen 115.000 (száztizenötezer) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetékből a felperes 57.500 (ötvenhétezer-ötszáz) forintot, az I-II. rendű alperesek egyetemlegesen 57.500 (ötvenhétezer-ötszáz) forintot kötelesek az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes adósként négy kölcsönszerződést kötött az név Nyrt.-vel (a továbbiakban: bank), amelyek a felperes fizetési késedelme miatt felmondásra kerültek. A bank 2010 és 2011. között engedményezte a felperessel szembeni követelését az I. rendű alperesre. A felperes 2021. január 18-án, majd 2021. június 5-én lekérte a négy - szám3, szám4, szám5, szám6 azonosítójú – szerződésének a Központi Hitelinformációs Rendszerben (a továbbiakban: KHR) nyilvántartott adatait.

[2] A felperes által 2021. január 18. napján lekért saját hiteljelentése szerint nyilvántartott adatok a következők voltak:

Ssz. Szerződésazonosító KHR azonosító Mulasztás kezdete Felvitel dátuma

1.	szám3	szám1	2010.08.09.	2013.06.24.
2.	szám4	szám2	2010.03.15.	2013.04.22.
3.	szám5	szám7	2010.08.09.	2013.06.10.
4.	szám6	szám8	2011.04.13.	2014.04.12.

Ezzel szemben a felperes által 2021. június 5-én lekért saját hiteljelentés adatai szerint az szám1 KHR azonosító számú szerződés, valamint az szám2 KHR azonosítójú szerződések esetén a mulasztás kezdeteként már 2021. március 5., a mulasztás felvételének dátumaként 2021. március 24. szerepelt. A másik két szerződésre már csak a szerződéses alapadatok szerepeltek a nyilvántartásban, a mulasztási adatokat törölték.

[3] A felperes a 2021. július 13-án benyújtott kifogásában valamennyi szerződés tárgyában kérte a referenciaadatai törlését. Az I. rendű alperes 2021. július 15-én tájékoztatta a felperest, hogy továbbította a kifogást a nyilvántartást vezető II. rendű alpereshez, aki arról tájékoztatta, hogy nincs helye a referenciaadatok törlésének.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes megváltoztatott keresetében kérte kötelezni a II. rendű alperest, hogy törölje a KHR nyilvántartásból az szám1 és az szám2 KHR azonosítójú szerződések szerződéses és mulasztási adatait, míg az szám7 és a szám8 KHR azonosítójú szerződések esetén pedig a szerződéses referenciadatait és az I. rendű alperes kötelezését ennek tűrésére.

[5] Az I-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította.

[7] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a felperes nem vitatta, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló követeléseket nem fizette meg. Kiemelte: a referenciaadat törlése iránti perben az adatszolgáltatás alapjául szolgáló szerződéssel kapcsolatos jogviták nem rendezhetők, annak kizárólag az a funkciója, hogy jogorvoslati lehetőséget nyújtson a referenciaadatok jogellenes átadása, nyilvántartása miatt. Ezért nem vizsgálható a referenciaadat alapjául szolgáló jogviszony elévülése, nem vitatható az alapjogviszony létrejötte és érvényessége. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése szerint a KHR nemcsak a követelés bejegyzésétől számított 10 évig őrzi az adatokat, ezért a felperes a fennálló tartozása miatt alaptalanul kérte azok törlését.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte a II. rendű alperest a felperes szám1, szám2, szám7 és szám8 azonosítószám alatt nyilvántartott referenciaadatainak a KHR-ből való törlésére, az I. rendű alperest pedig ennek tűrésére.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészítette ki, hogy a felperes által 2021. január 18-án lekért saját hiteljelentése szerint nyilvántartott adatokkal

szemben a 2021. június 5-én lekért saját hiteljelentés adatai szerint az szám1 és az szám2 KHR azonosítójú szerződések esetén a mulasztás kezdeteként már 2021. március 5., a mulasztás felvételének dátumaként 2021. március 24. szerepel. Rögzítette, hogy a másik két

szerződés tárgyában már csak a szerződéses alapadatokat tartalmazza a nyilvántartás, a mulasztási adatokat törölték.

[10] A másodfokú bíróság rámutatott: a központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: KHRtv.) 1. §-ának a törvény célját meghatározó rendelkezéséből nem következik, hogy a KHRtv. szigorú határidőkkel és ügyfélvédelmi szabályozással támogatott rendelkezései ellenére - a cél megvalósulása érdekében - több évtizedig nyilvántarthat a KHR referenciaadatokat, akár ismételt bejelentéssel.

[11] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint a KHRtv. 8. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés a) pontja, valamint a 11. § (1) bekezdésének az együttes értelmezése alapján - amennyiben a tartozás nem szűnt meg - a referencia adatokat 5 + 5 év, azaz 10 év után véglegesen és vissza nem állítható módon törölni kell, nincs lehetőség a fennálló állapot (mulasztás) miatt az adat ismételt bejegyzésére a KHR nyilvántartásba. Ezért nem megalapozott a II. rendű alperesnek az a védekezése, hogy a KHRtv. rendelkezéseinek együttes értelmezése alapján a szerződéses jogviszony megszűnése alatt kizárólag a szolgáltatás teljesítésével történő megszűnést kell érteni, és a felmondott szerződés KHR-ben fennálló szerződésnek minősül mindaddig, amíg az ügyfél a szerződésben foglaltakat nem teljesíti, vagy a referenciaadat szolgáltató a szerződést veszteséggé nem írja le.

[12] A másodfokú bíróság megítélése szerint mivel a KHR-be csupán 2013-ban – a KHRtv. 22. § (2) bekezdésében meghatározott 180 napos határidőt megsértve – kerültek a felperes referenciaadatai, azok átadása és kezelése jogellenes. Ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és rendelkezett a referenciaadatok törléséről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – kérte annak hatályon kívül helyezését, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Megsértett jogszabályként a KHRtv. 1. §-át, az 5. § (2) bekezdés a) pontját, a 6. § (3) bekezdését, 8. § (1)-(3) bekezdéseit, a 9. § (1) bekezdését, a 11. § (1) bekezdését, a 17. § (8) bekezdését, a 22. § (2) bekezdését, a Pp. 342. § (3) bekezdését, a 386. § (1) bekezdését, és a 346. § (5) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott az az Alaptörvény 28. cikkének a megsértésére is.

[14] Felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a jogszabályok és a bizonyítékok okszerűtlen és iratellenes értékelésén alapul, ezért jogszabályt sértő módon rendelte el a négy szerződéshez kapcsolódó referenciaadatok törlését. Állította, hogy a másodfokú bíróság döntése sérti a KHRtv. 1. §-át, figyelmen kívül hagyta annak célját: a hitelképesség megalapozottabb megítélése, valamint a felelős hitelezés feltételei teljesítésének és a hitelezési kockázat csökkentésének előmozdítása az adósok és a referenciaadat-szolgáltatók biztonságának érdekében, ami az állam nemzetgazdasági érdeke. Ezért a Khrtv. céljával ellentétes és az Alaptörvény 28. cikkét sérti a jogerős ítéletben írt jogértelmezés, hogy a folyamatos tartozásokat felhalmozó adós mulasztási adatait I. rendű alperes nem továbbíthatja ismételten a II. rendű alperes felé mindaddig, amíg tartozását nem egyenlíti ki. Hangsúlyozta, prudenciális szempontból az adatszolgáltatás tárgyát képező szerződés megszűnését követően a KHR-ben rögzített adatok csak azt követően törölhetők, ha a felek között a szerződésből eredő elszámolási jogviszony is megszűnt.

[15] Az I. rendű alperes érvelése szerint a KHRtv. bizonyos referenciaadatok esetében két szintű adatátadást ír elő a referenciaadat-szolgáltatók számára. A szerződéskötéskor a KHRtv. 5. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján az adatszolgáltatás tárgyát képező szerződés alapadatai kerülnek átadásra (szerződéses alapadatok). A nemteljesítésre irányadó feltételek bekövetkezése esetén pedig a KHRtv. 11. § (1) bekezdése és a 14. §-a a korábban már az 5. § (2) bekezdés alapján átadott referenciaadatok ismételt átadását írja elő kiegészítve a nem teljesítésre vonatkozó információkkal (mulasztási adatok). A KHRtv. eltérő rendelkezéseket tartalmaz a szerződéses alapadatok (9. § (1) bekezdés), valamint a mulasztási adatok [8. § (1) és (2) bekezdés *a)* pont] nyilvántartási idejére, illetve azok törlésére.

[16] Hangsúlyozta, hogy a felperes keresetében a KHRtv. 8. § (1) bekezdésére és a (2) bekezdés *a)* pontjára hivatkozással kérte a KHR-ben nyilvántartott referenciaadatai törlését, amely csak a mulasztási adatok törlésére alkalmazható. Az szám7 és szám8 KHR azonosítójú szerződésekhez a KHR mulasztási adatot - a személyi jelentésből megállapíthatóan - nem tartalmaz, a felperes adatai kizárólag az ún. pozitív listán szerepelnek, mint fennálló szerződéses adatok. Ezért a keresetben, illetőleg a fellebbezési ellenkérelemben megjelölt jogszabályhelyek alapján a szám7 és szám8 KHR azonosító számokon nyilvántartott szerződésekhez tartozó referenciaadatok törlésére nincs jogszabályi lehetőség. A másodfokú bíróság jogszabályt sértve rendelte el a referenciaadatok törlését, arra akkor lett volna lehetőség, ha a felperes a KHRtv. 9. § (1) bekezdése alapján kéri azok törlését, ezt a jogalapot azonban nem jelölte meg.

[17] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában csak a mulasztási adatok törlését indokolta meg, nem tért ki arra - amire a felperes keresete ténylegesen erre irányult -, hogy a szerződéses adatok törlését milyen jogszabály rendelte el.

[18] Állítása szerint a felperes a perindításkor nyilvántartott referenciaadatok törlését kérheti, ezért nincs jelentősége annak, hogy korábban milyen adatok szerepeltek a KHR-ben. Ezért a másodfokú bíróság okszerűtlenül értékelte a bizonyítékokat és vette figyelembe a 2021. január 18-i hiteljelentést. A másodfokú bíróság a KHRtv. 6. § (3) bekezdés *b)* pontját tévesen értelmezte, ezért okszerűtlenül állapította meg, hogy a referenciaadat-szolgáltatónak 5 munkanapja volt arra, hogy a mulasztási adatokat átadja a II. rendű alperesnek, és ha ezt a határidőt elmulasztja, nincs arra jogszerűen lehetősége, hogy a referenciaadatokat az 5 munkanap letelte után adja át II. rendű alperesnek. A felperes keresetében a KHRtv. 22. § (2) bekezdés megsértésére nem hivatkozott, ezért ez a megállapítás a Pp. 342. § (3) bekezdése ütközik.

[19] Másodlagosan hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 386. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Pp. 346. § (5) bekezdését. A másodfokú bíróság nem tett eleget megfelelően az indokolási kötelezettségének, a jogerős ítélet kizárólag a mulasztási adatok törlésével, ismételt bejegyzésével, jogellenes felvitelével és törlésével kapcsolatos érvelést tartalmaz. Nem tér ki arra, hogy valamennyi referenciaadat (azaz a szerződéses alapadatok) törlését milyen okok, indokok alapján rendelte el.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabály tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[22] A felülvizsgálati kérelem részben alapos a következők szerint.

[23] A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján azt kellett megítélnie, hogy a felperes KHR-ben nyilvántartott valamennyi (szerződéses és mulasztási) referenciaadata a felperes által megjelölt jogszabályok alapján törölhető-e.

[24] A KHRtv. 8. § (1) bekezdése értelmében a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozás – a (3)-(4) bekezdésben, valamint a 9. §-ban foglalt kivétellel – a referenciaadatokat a (2) bekezdésben meghatározott időponttól számított öt évig kezeli. Az öt év letelte után, illetve a 9. § szerinti további adatkezeléshez való hozzájárulás visszavonása esetén a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozás a referenciaadatokat véglegesen és vissza nem állítható módon törli. A (2) bekezdés *a)* pontja szerint az (1) bekezdésben meghatározott határidő számításának kezdete a 11. § szerinti esetben, ha a tartozás nem szűnt meg, a 11. § (1) bekezdés szerinti adatátadás időpontjától számított ötödik év vége.

[25] A KHRtv. 9. § (1) bekezdése szerint a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozás az 5. § (2) bekezdés *a)* pontja szerint kapott adatokat a szerződéses jogviszony megszűnését követően - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - egy munkanapon belül véglegesen és vissza nem állítható módon törli. A (2) bekezdés értelmében pedig a referenciaadat-szolgáltató az adatszolgáltatás tárgyát képező szerződések megkötésével egyidejűleg a szerződést kötő természetes személyt írásban tájékoztatja arról a lehetőségről, hogy adatait a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozás a nyilvántartott természetes személy kérésére a szerződéses jogviszony megszűnését követően is kezelheti. A nyilvántartott természetes személy a szerződés megkötésekor vagy a szerződés fennállása során - a referenciaadat-szolgáltató útján - írásban kérheti a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozástól, hogy adatait a pénzügyi vállalkozás a szerződéses jogviszony megszűnését követő legfeljebb öt évig kezelje. A jogviszony megszűnését követő adatkezeléshez való hozzájárulás a szerződéses jogviszony megszűnéséig a referenciaadat-szolgáltató útján, azt követően a KHR-t kezelő pénzügyi vállalkozásnál közvetlenül, írásban bármikor visszavonható.

[26] A felülvizsgálati eljárásban az nem volt vitatott, hogy a felperes adósként a bankkal négy szerződést kötött, amelyek a felperes fizetési késedelme miatt felmondásra kerültek. A bank a szerződések alapján fennálló követeléseket 2010-2011 között az I. rendű alperesre engedményezte, a felperes a tartozásait nem fizette vissza. Az szám7 és a szám8 KHR azonosítóval ellátott szerződésekhez a KHR már nem tartalmaz mulasztási adatot, ezért a felperes a keresetváltoztatásában ezek törlését már nem kérte (16. sorszám alatti előkészítő irat 2-3. oldal), a KHR rendszer a felperes referenciaadatait ezeknél a szerződéses jogviszony miatt tartja nyilván.

[27] A Kúria kiemeli: a KHRtv. által bevezetett legjelentősebb változás a természetes személyek esetén az volt, hogy a korábbi negatív jellegű adatbázis, azaz a nyilvántartást tartozás vagy egyéb szerződésszegés esetén lehetővé tevő rendszert a teljeskörű hitelnyilvántartás váltotta fel. A KHR-ben nyilvántartott adatok kezelésének a célja a megalapozott hitelbírálatához fűződő érdek, valamint a felelős hitelezés feltételei teljesítésének és a hitelezési kockázat csökkentésének az előmozdítása.

[28] A Kúria jogértelmezése szerint a KHR-ben történő adatkezelés szabályozására vonatkozó rendelkezések alapján a KHRtv. eltérő rendelkezéseket tartalmaz a szerződéses alapadatok [9. § (1) bekezdés], valamint a mulasztási adatok [8. § (1) és (2) bekezdés *a)* pontja] nyilvántartási ideje miatti törlés vonatkozásában. A szerződéskötéskor a KHRtv. 5. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján az adatszolgáltatás tárgyát képező szerződés alapadatai

kerülnek átadásra, a KHRtv. 9. § (1)–(2) bekezdése ezek törlésére eltérő eljárási rendet határoz meg. A szerződés nemteljesítésére meghatározott feltétel bekövetkezése esetén pedig a KHRtv. 11. § (1) bekezdése és a 14. §-a a korábban már az 5. § (2) bekezdés alapján átadott referenciaadatok ismételt átadását írja elő, kibővítve a nemteljesítésre vonatkozó információkkal [Kúria Pfv.20.272/2022/5.]. Ezeknek a mulasztási adatoknak a törlésére irányadó a KHRtv. 8. § (1)–(4) bekezdése.

[29] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként eljárási szabálysértésre is hivatkozott, állította, hogy a jogerős ítélet a Pp. 342. § (3) bekezdésébe és a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközik. A másodfokú bíróság ugyanis a KHR-ben szereplő szerződéses és mulasztási adatok tekintetében a felperes által meg nem jelölt jogszabály, a KHRtv. 22. § (1) bekezdése alapján állapította meg, hogy jogellenes volt az adatok átadása, a pozitív adóslista adatait a mulasztási adatokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján törölte.

[30] A Pp. 342. § (3) bekezdése értelmében törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított. A Pp. törvényjavaslatának az indokolása (T-11900) szerint „a bíróság a fél magánautonómiáját tiszteletben tartva nem dönthet a kereset szerinti kérelemnek megfelelően olyan jogalapon, amely eltérő a fél jogállítástól, még akkor sem, ha a fél esetlegesen tévedésből jelölte meg a jogát rosszul és az eltérő jogot a perben állított és bizonyított tények egyébként megalapozzák”. A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság a Pp. 342. § (3) bekezdését megsértve állapította meg a KHRtv. 22. §-ára hivatkozással a jogellenes adatkezelést, erre ugyanis a felperes nem hivatkozott.

[31] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróságnak a KHRtv. 8. § (1) és (2) bekezdése tárgyában írt jogértelmezésével: a mulasztási adatok nyilvántartására meghatározott határidő (5+5év) után korlátlan ideig nincs lehetőség a referenciaadatszolgáltatónak az adatok ismételt átadására, ilyen „felhatalmazó” rendelkezést a KHRtv. 8-11.§-a nem tartalmaz. A mulasztási adatokat az 5+5 év eltelté után törölni kell. Ezért a másodfokú bíróság helytállónan rendelkezett az szám1 és az szám2 KHR számon nyilvántartott, ismételten átadott mulasztási adatok törléséről, bár a másodfokú ítélet rendelkező része ezt a „megkülönböztetést” nem tartalmazza.

[32] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság foglalt állást helytállónan abban a kérdésben, hogy a felperesnek a KHR-ben nyilvántartott szerződéses referenciaadatai törlésének a felperes által megjelölt jogalapon nincs helye, a KHRtv. 9. § (1)–(2) bekezdése ugyanis ezek törlésére eltérő eljárási rendet határoz meg, feltétele a szerződéses jogviszony megszűnése. A felperes nem vitatta a tartozását, a jogellenes adatkezelést az átadás óta eltelt időtartam miatt állította, arra hivatkozva, hogy a II. rendű alperes törlési kötelezettsége 10 év után minden átadott referenciadra vonatkozik. A felperes keresetváltoztatásában sem hivatkozott a KHRtv. 9. §-ára. Ezért a másodfokú bíróság a KHR-ben szereplő szerződéses alapadatok tekintetében jogszabályt sértve a KHRtv 8. §-a (1) és (2) bekezdés a) pontjában meghatározott időtartam elteltét és a törlés feltételeit vizsgálta, a pozitív adóslista adatait a mulasztási adatokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján törölte.

[33] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállónan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes KHR-ben nyilvántartott szerződéses referenciaadatai törlésének a megjelölt jogalapon nincs helye és utasította el a felperesnek ezek törlése iránti keresetét. A bíróság a Pp. 342. § (3) bekezdésében meghatározott korlátozó rendelkezés miatt nem törölheti a kereset szerinti kérelemnek megfelelően a szerződéses adatokat a mulasztási adatok törlésére meghatározott jogalapon.

[34] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (3) bekezdése

alapján részben hatályon kívül helyezte, a Pp. 405. § (1) bekezdésének alkalmazásával a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a keresetet a szerződés alapadatok törlése tárgyában utasította el.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[35] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 342. § (3) bekezdés

[36] 2011. évi CXXII. törvény (KHRtv.) 8. § (1) és (2) bekezdés, 9. §, 11. § (1) bekezdés, 22. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[37] A KHRtv. eltérő rendelkezéseket tartalmaz a szerződéses alapadatok, valamint a mulasztási adatok törlésére. A bíróság nem törölheti a kereset szerinti kérelemnek megfelelően a szerződéses adatokat a mulasztási adatok törlésére meghatározott jogalapon.

Záró rész

[38] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme részben alapos volt, ezért a Kúria a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a rendelkezett oly módon, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[39] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *o)* pontja alapján a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, és a meg nem határozható ügyérték alapján megállapított első, -másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket a peres felek egyenlő arányban kötelesek a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az államnak megtéríteni.

[40] A Kúria az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. december 7.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

